

waldorfski

ZGOVORNIK

- praznik svetilk
- šole v naravi
- intervjuji

KAZALO

Uvodnik	3
Beseda mentorice	3
Praznik svetilk	4
Gradnja bivališč v četrtem razredu	4
Zgodovinski ogled Maribora	5
Zabavni dan v Hiši eksperimentov	5
Razredna knjižnica šestega razreda	5
Veslanje na Kolpi	6
Od Slavnika do Strunjana	6
Šola v naravi na Pohorju	7
Intervju: Vid Herodež	8
Intervju: Ariel Vei Atanasovski	9
Ob svetovnem dnevu nenasilja	10
Intervju: Maks Rimele	10
Slikarstvo je ... Daja Jöbstl	11
Slikanje mokro na mokro	12
Umetniki besede	13
Zabavno	14
Wanted	16

Waldorfski zgovornik
letnik 1, številka 1, zima 2014/2015

Waldorfski zgovornik je glasilo Waldorfske šole
Maribor, ki je OE Waldorfske šole Ljubljana.

Dodatne informacije na
tel.: +386 2 25 16 334
fax: +386 2 620 56 81
waldorf@amis.net

Urednik: Jakob Ivačič / Novinarji: Nika Albreht,
Leila Boughazi, Lara Fričovsky, Lara Hozjan,
Tinkara Iršič, Jakob Ivačič, Veronika Ivačič, Nala
Novak Jarh, Daja Jöbstl, Lai Lampe, Naja Lazič,
Mili Enola Perič, Zala Leila Perič, Ana Rakovič,
Živa Savnik, Aljana Suhadolnik, Unna Alice
Wherry / Mentorica: Anita Ivačič / Ilustracije:
Daja Jöbstl / Oblikovanje in postavitev: Matej
Lozar / Tisk: Design Studio, d.o.o. / Fotografije
na naslovnici in v sredici: Dane Lojen.

Kakor sonce zahaja,
kakor mesec vzhaja
vsaka žival najde
svoj kotiček.

Kakor človek prihaja
in odhaja.

Je ljubezen do življenja
in je volja do uresničevanja
svojih sanj.

AMADEJA BEGANT

UVODNIK

Nov začetek šole. Učilnice so spet oživele. Šola se počasi prebuja. Oživela je tudi učilnica prvega razreda, kjer mali korenjaki na začetku svojih let šolanja zvedavo odkrivajo svet.

Prav tako so se prebudili različni krožki; med drugimi šolski časopis. Za prvo številko je združilo moči nekaj več kot deset učencev. Ti se vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je šolski časopis ugledal luč sveta, še

posebej gospodu Mateju Lozarju, ki je časopis pomagal oblikovati, iskreno zahvaljujemo!

JAKOB IVAČIČ

BESEDA MENTORICE

“Nič ni pomembnejšega od današnjega dne”, je zapisal J. W. Goethe.

Mi pa smo v prvi številki Waldorfskega zgovornika zbrali vtise mnogih dni, ki so bili pomembni, ker so nas bogatili, presenečali, radostili, učili in še marsikaj ... Pa tudi v fotografski objektiv smo jih ujeli in zdaj jih delimo

z vami. Naj se tudi vam utrne kakšen lep spomin in nasmeje se ...

Snubimo vas tudi, da se nam pridružite. Lahko s pesmimi, zgodbami, spisi, slikami, fotografijami, ugankami ali kar tako za dobro družbo.

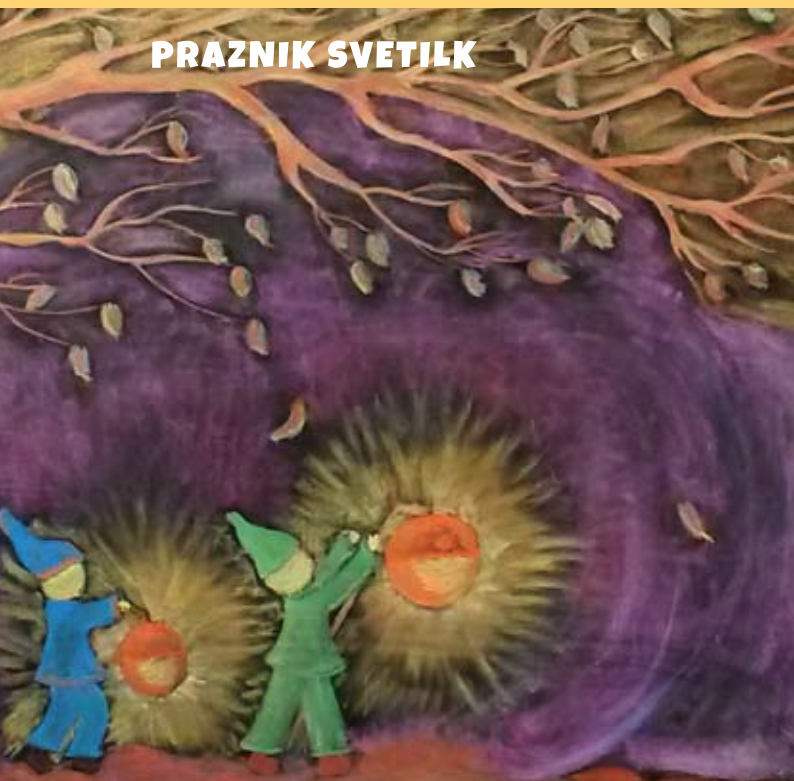
Šolski časopis Waldorfske šole Maribor je nastal v odlični družbi.

Naši časopisniki so mu izbrali dovolj zgovorno ime, ki obeta še mnogo besed in slik. Zahvaljujem se vsem mladim novinarkam in novinarjem za pripravljenost in odlične ideje, ki se rodijo takrat, ko se zavemo, da je prav vsak dan najpomembnejši.

A. I.

PRAZNIK SVETILK

Bilo je v torek, 11. 11. 2014, ko smo se vsak s svojo, lastnoročno izdelano svetilko, odpravili razsvetljevati Maribor. Vsi smo bili veseli, ko smo videli, kako lepo, kot zvezde na nebu, svetijo naše lučke.

Prva triada se je odpravila v park iskat palčke in se sprehodila do Račjega dvora. Četrti in peti razred sta se prav tako odpravila v park, a po malo drugačni poti, in sicer mimo mariborskega akvarija.

Sedmošolci so odšli razveselit bolne otroke in tudi njim razsvetlili bolnišnični vsakdan.

Učenci osmega razreda so brezdomcem razsvetlili žalosten vsakdan, deveti razred pa je odšel pod Pekrsko gorco v dom za ostarele.

Mi, šestošolci, smo se dobili na Studeniški brvi ter odšli na dolg sprehod do Mariborskega otoka. Na tej poti nas je poleg razrednika spremljal gospod Ornik, ki nas je na vsakem koraku bolj nasmejal.

Ko smo prišli do cilja, smo tudi tega razsvetlili in se vmes ustavili, da smo si podelili Martinove piškote. Na parkirišču so nas pričakali starši, ki smo jih bili že zelo veseli.

Ta praznik svetilk nam bo ostal vsem v lepem spominu.

NAJA LAZIČ

GRADNJA BIVALIŠČ V ČETRTEM RAZREDU

Na sončni četrtkov dan se je četrti razred odpravil na avtobus in nato peš v hrib. Po dolgi hoji navkreber in po zasluženih malici smo v gozdu poiskali primeren prostor za gradnjo naših gozdnih bivališč.

Jesenski gozd nas je prijazno sprejel in kmalu smo si nabrali vejevja, praproti in lubja podrtih borovcev. Naše roke so ves dan neutrudno garale in do popoldneva zgradile tri lesene hišice, pokrite s praproto in lubjem. V hišicah je bilo prijetno, udobno in varno. V njih smo se dodobra odpočili, naigrali ter se počasi odpravili proti šoli.

Vsem je bilo prijetno pri srcu, saj smo preživeli lep in nepozaben dan.

ZORICA FALEŽ

V četrtek smo odšli h gospe Falež. Ob osmih nas je pobral avtobus. Ko smo prišli, nas je na avtobusni postaji čakal Lan, sin gospe Falež. On nas je popremil do doma gospe Falež. Na poti mi je povedal, kako se imenujejo hribi ob poti. Potem smo prišli k gospe Falež. Ko smo prišli, smo si prislužili okusno malico. Potem smo odšli v gozd. Tam smo gradili hišice. Naša hišica je bila tako velika, da je v njej lahko vstala gospa Falež in tudi Lan. Nato smo šli veseli na kosilo. Po kosilu smo se odpravili nazaj v gozd. V gozdu smo naprej gradili hišice. Potem nam je Lan skuhal kostonje. S Sabrino sva nahranili kozico in oslička, potem smo odšli v šolo, kjer smo prespali.

ŽIVA HUNJADI

Pred kratkim smo se odpravil h gospe Falež. Ob osmih nas je čakal avtobus. Ko smo se pripeljali, smo se napotili peš do njene hiše. Hodili smo kar nekaj časa. Potem smo prispeli in pojedli malico.

Nato smo šli v gozd delat hiške. Razdelili smo se v tri skupine in naredili tri prelepe hiške. Ko smo jih naredili do polovice, smo šli na kosilo. Ob tem smo božali še oslička in kozici. Po kosilu smo hišice dokončali in se počasi vrnili v šolo.

ALBA CARBONI KRAPŠE

ZGODOVINSKI OGLED MARIBORA

Z gospo Hozjan smo se nekega torka odpravili na zgodovinski ogled Maribora.

Ogled smo začeli pri spomeniku žrtvam druge svetovne vojne na Trgu svobode. Učiteljica nam je povedala, kje je ležalo mestno obzidje. Izvedeli smo tudi, da se je mesto najprej imenovalo Marburg, čez nekaj let pa je Maribor v svoji pesmi prvič omenil pesnik. Ime sestavljata dve besedi »mar« in »bor«. Med pripovedovanjem gospe Hozjan je pred našimi očmi kmalu zrasel pravljичni dvižni most čez reko Dravo ter velika odprta mestna vrata, kar naj bi izražalo gostoljubje prebivalcev mesta. Odpravili smo se do prostora, kjer smo lahko

videli še zadnje ostanke mestnega obzidja in prav vsi smo splezali nanj. Nazadnje smo šli pogledat še stražarnico na stolpu, ki je bila narejena zato, da je čuvaj, ki je od zgoraj vse videl, opozarjal prebivalce na požare. V Mariboru je bilo v preteklosti kar enajst velikih požarov, ob katerih je zgorelo vse mesto. V šolo smo se vrnili bogatejši za mnoge zanimivosti o našem mestu.

VERONIKA IVAČIČ

ZABAVNI DAN V HIŠI EKSPERIMENTOV

V oktobru smo se učenci šestega razreda odpravili v hišo eksperimentov. Do tja nismo imeli dolge poti, saj ta hiša stoji v Mariboru, čisto blizu naše šole. V bistvu smo se sprehodili samo čez trg in prišli do srednje velike hiše, na kateri je visel napis »Hiša eksperimentov«.

Pred vrati nas je pričakal prijazen gospod, ki nas je najprej popeljal v veliko sobo. Tam smo se lahko nekaj časa v miru razgledovali. Videli smo ogromno zanimivih stvari. Nekaj posebnih naprav, za katere smo komaj čakali, da nam jih razkaže, in nekaj popolnoma vsakdanjih stvari, ki so – kot nam je kasneje gospod pokazal – delale »čudeže«. Čez približno četrte ure nas je nasmejani gospod odpeljal v drug prostor, kjer nam je razkazal

razstavo o Nikoli Tesli. Ugotovili smo, da je bil le-ta res velik človek. Potem smo odšli nazaj v sobo, v kateri nam je pokazal ogromno eksperimentov. Od takih, pri katerih smo lahko videli zvok s pomočjo pobarvane vode, ki je bila v veliki cevi. Ta cev je bila napeljana v veliko čudno napravo, ki je povzročala vibracijo. Do takih, ki so se vezali na vejo magnetizma in elektrike in še bi lahko naštevale. Nato so nam pustili še nekaj časa, ki smo ga porabili za igranje in samostojno preizkušanje poskusov. Po dolgem času pa je g. Rimele zaploskal z rokama in vsi smo utihnili. Nič kaj veseli smo se poslovili. Namesto nas pa so bili toliko bolj veseli naši trebuščki, ki so že čakali na malico.

NAJA LAZIČ

RAZREDNA KNJIŽNICA ŠESTEGA RAZREDA

Na začetku leta se je rodila ideja za razredno knjižnico. V bukvarni smo nakupili knjige in v kotičku šestega razreda je zrastle majhna, a čisto prava knjižnica. Učenci so si kmalu začeli sposojati knjige. Vsebuje številne otroške romane, detektivke in pesmi. Če imate kakšno knjigo odveč, je dobrodošla v naši razredni knjižnici.

VERONIKA IVAČIČ, DAJA JÖBSTL

VESLANJE NA KOLPI

Ob koncu četrtega razreda smo odšli veslat na reko Kolpo. Prvi dan smo odšli na zelo dolg sprehod ob reki, hodili smo približno tri ure ali več.

Drugi dan smo se naučili vseh osnov veslanja in že smo šli v vodo. Veslali smo do in še po kosilu. Zvečer smo odšli v naše sobe in se oblekli v pižame. Prej smo dekleta še plesala ...

Naslednjega dne smo veslali do starega mlina, skočili iz čolnov in odšli peš nazaj do Zaline tete. Prehodili smo štiri kilometre.

Zadnji dan smo odšli v rafte in se spuščali po brzicah.

NIKA ALBREHT

OD SLAVNIKA DO STRUNJANA

Končno je nastopil dan, ko smo, natovorjeni z velikimi nahrbtniki, pomahali svojim staršem ...

Hoja se nam je zdela najprej naporna, nato pa smo z veseljem in začudenjem odkrivali lepote kraškega sveta. Po visokih hribih je z nami sopihal tudi naš razrednik, gospod Rimele. Na poti smo pre-

govali različne ovire, najbolj pa je bila zabavna hoja po polni strugi reke Dragonje.

Kljub majhnim težavicam smo uspešno in zadovoljno prispeli do morja in se spet veselili snidenja s starši.

VERONIKA IVAČIČ, DAJA JÖBSTL

Maja letos se je sedanjí osmi razred odpravil na tridnevni pohod čez Pohorje. Pohodniki smo s seboj prinesli nahrbtnike, v katerih smo imeli hrano, oblačila in ostale potrebščine za pohod.

Zjutraj se je razred zbral na železniški postaji Maribor. Z vlakom smo se odpeljali do Slovenske Bistrice. V bližini postaje so nas pričakali starši nekaterih otrok iz našega razreda in celoten razred z avtomobili prepeljali do Bistriškega Vintgarja. Tam nas je pričakala gospa Bibič, gorska vodnica. Kar velik kos poti nas je spremljala reka Bistrica. Pot večinoma ni bila težavna, saj se je enakomerno vzpenjala.

Na pohodu smo otroci prvi dan opazili rimski kamnolom, od koder so Rimljani pridobivali marmor, in stoletno jelko, ki pa se je žal podrla. Kljub temu je večina otrok vzela kos lubja za spomin nanjo. Prišli pa smo tudi do zapuščene koč, kjer smo počivali, nato smo pohod nadaljevali.

Proti koncu se je pot začela strmo vzpenjati. Bili smo utrujeni od večurne hoje, vendar smo premagali strmino in prišli do Hotela Jakec. Tukaj je naš razred prespal.

Naslednjega dne se je razred odpravil v smeri Črnega jezera. Na poti smo prišli do groba drvarjeve

ŠOLA V NARAVI NA POHORJU

vsem labode), ki tam živijo.

Na poti smo prišli še do Koče na Osnkarici, kmalu smo opazili grobove s spomeniki padlim partizanom v boju proti okupatorju. Nadaljevali smo pot, a se je zgodila nesreča. Sošolka je nerodno stopila in si zvila gleženj,

dosegli rešilci. Preostali učenci smo z gospo Žunič, razredničarko, odšli za njimi, v nošenju sošolke in nahrbtnikov pa smo se izmenjevali. Nekdo pa se je spomnil, da bi lahko naredili nosila. Slednje smo naredili iz vej in rezervnih vezalk. Nanja smo položili nekaj oblačil, da bi sošolka udobneje sedela.

Kmalu so nas na poti došli sošolkinin starši z avtomobilom, vzeli so jo s seboj in se odpeljali.

Mi pa smo nadaljevali pot proti koči na Pesku, kjer smo se nastanili. Ponoči smo opazovali zvezde. Poklicni astronom nam je povedal marsikaj zanimivega, skozi teleskop pa smo lahko opazovali Luno, Mars in Saturn.

Zadnji dan smo se odpravili proti Lovrencu na Pohorju, kjer so nas čakali starši. Na poti smo obiskali še Lovrenška jezera, opazovali ruševje in jezera.

Na jasi, kjer smo počivali, so se nam pridružile družine nekaterih učencev in s seboj prinesle malico. Skupaj smo se nato odpravili proti cilju.

JURE JANUŠ

žene Urške, ki je zmrznila na poti do moža, kateremu je nesla hrano.

Po približno uri in pol hoje je razred prispel do Črnega jezera. Eden izmed učencev je imel s seboj daljnogled in lahko smo opazovali živali (pred-

kasneje so v bolnišnici ugotovili, da je bil gleženj počen. Ker ni mogla hoditi, smo ji morali ostali učenci in učenke pomagati. Del razreda je šel z gospo Bibič, da bi prišel do gozdne ceste, kjer bi poškodovano sošolko lahko

PLAVANJE, PLAVANJE, PLAVANJE ... IN VID HERODEŽ IZ SEDMEGA!

Kolikokrat na teden imaš trening?

Vid: Treniram šestkrat na teden.

Kdaj si začel trenirati?

Vid: V prvem razredu, s šestimi leti.

Kaj te je navdihnilo, da si začel plavati?

Vid: V časopisu sem videl oglas za plavalni tečaj, tako sem poskusil in ugotovil, da je to moj šport!

Koliko tekem si v življenju že odplaval?

Vid: Približno 120.

Na kakšnih tekmah si že sodeloval?

Vid: Triatlon, akvatlon, avirtek, navadne plavalne tekme.

Kako potekajo tvoji treningi?

Vid: Imamo suhe oz. kondicijske treninge in mokre oz. plavalne treninge. Pri suhem treningu imamo najprej 15 minut teka, nato sledi skakanje s kolebnicami. Nato vzamemo uteži ter izvajamo vaje za moč. Suhi trening traja uro in pol. Plavalni trening začnemo s 600 metri ogrevanja, nato plavamo še 4 x 200 metrov mešano.

Kaj ti je pri plavanju najbolj všeč?

Vid: Pri plavanju mi je najbolj všeč to, da se počutim lahkotnega.

Kako poteka tvoj tipičen dan?

Vid: Zjutraj se zbudim, grem v šolo, po šoli domov na kosilo in ob 15.30 sem na treningu. Domov se vrnem ob 19.30.

Ali je za tvoj šport potrebna posebna prehrana ali kaj takega?

Vid: Ja, meso. In nobene hitre prehrane, gaziranih pijač ...

Kaj bi svetoval vsem mladim plavalcem?

Vid: Naj vztrajajo! Trud se jim bo poplačal.

Vseh Vidovih dosežkov nimamo zabeleženih, a če bi jih hoteli zapisati, bi tukaj kmalu zmanjkalo prostora. Da o medaljah in pokalih sploh ne govorimo ... Bravo, Vid!

LIZA KONČAR

GLASBA, VIOLONČELO, GLASBA ... IN ARIEL VEI ATANASOVSKI IZ SEDMEGA!

Kolikokrat na teden imaš glasbeno šolo?

Ariel: V glasbeno šolo hodim trikrat na teden.

Kdaj si se začel ukvarjati z glasbo?

Ariel: Z glasbo sem se začel ukvarjati pri šestih letih.

Kateri inštrument igraš?

Ariel: Igram violončelo.

Kaj te je navdihnilo h glasbi in s tem k violončelu?

Ariel: Rad sem poslušal klasiko in rock ter drugo. Na čelo lahko vse to igraš!

Ali se že šel na kakšno tekmovanje?

Ariel: Da.

Katero glasbo poleg klasike imaš najraje?

Ariel: Rock.

Kaj ti je pri glasbi najbolj všeč?

Ariel: Da se sprostiš in se igraš s toni.

Opiši svoj tipičen dan.

Ariel: Ko se zbudim, se s kolesom odpravim v šolo. Po šoli grem v ponedeljek in četrtek domov ali v mesto. Nato se odpravim v glasbeno šolo. Po glasbeni grem domov na večerjo. Tudi naloga mi ne uide!

Kaj si predstavljaš pod besedo glasba?

Ariel: Največji užitek! Najraje igram pesmi, ki so mi všeč.

Kaj bi svetoval mladim glasbenikom?

Ariel: Odločite se tako, kot vam bije srce, vztrajajte in uresničite svoje sanje.

Ariel se prav tako uspešno udeležuje tekmovanj, kot izvrsten glasbenik pa se nam je predstavil tudi na Festivalu Lent v mestnem parku, Naskovem dvorcu, v Klubu KGB ter nam s svojim igranjem na violončelo obogatil razredne igre.

LIZA KONČAR

OB SVETOVNEM DNEVU NENASILJA

GOSPOD RIMELE - NAŠ RAVNATELJ

Ste raje učitelj ali ravnatelj?

Raje učitelj.

Zakaj ste postali waldorfski učitelj?

Ker sem si vedno želel, da bi bilo moje delo obenem tudi poslanstvo.

Pri kolikih letih ste imeli prvo dekle?

Pri desetih. Pisal sem ji pesmi, nabiral šopke in ji kupoval

drobna darila.

Kaj pa prvi zmenek?

Pri desetih.

Kje pa ste spoznali svojo ženo?

Spoznal sem jo na Hrvaškem, ko sem delal kot natakak in je tudi ona prišla tja delat.

Ali redno telovadite?

Žal ne ...

Kaj znate najbolje skuhati?

Hmm? ... Ajdovo kašo z gobami.

Kateri ples znate najbolje plesati?

Menda valček, in to dunajski.

Kakšne barve je vaša najljubša pižama?

Nimam nobene pižame, nikoli v življenju nisem spal v njej.

Radi rešujete križanke?

Ne.

Kaj vam je na naši šoli najbolj všeč in kaj najmanj?

Najbolj všeč so mi otroci — učenci, najmanj pa to, da ni okrog nas nobenega zelenja.

Kaj naredite, če imate zelo slab in naporen dan?

Ja, če imam možnost, grem na svojo kmetijo.

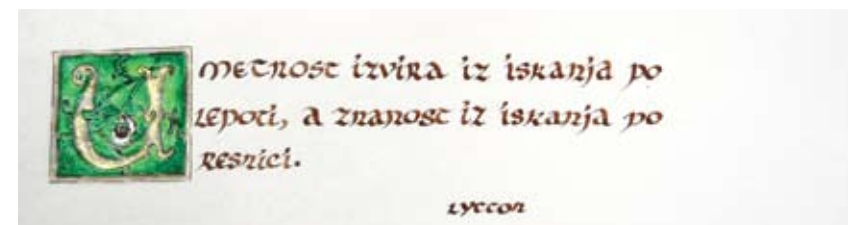
In kakšen je bil danes vaš dan?

Do zdaj ni bil zelo zanimiv, saj sem se ukvarjal samo s številkami ...

NAJA LAZIČ, NALA NOVAK JARH

SLIKARSTVO JE TIŠINA UMA, GLASBA OČI ... DAJA JÖBSTL

Tokrat se nam s svojim umetniškim talentom predstavlja Daja Jöbstl, učenka šestega razreda. Tukaj je samo nekaj njenih slikarskih in risarskih mojstrov, mnogo pa jih ima še doma, še več v šolskih zvezkih, za naš časopis pa je prispevala tudi slike za nebesna znamenja waldoskopa ...

SLIKANJE MOKRO NA MOKRO NA WALDORFSKI ŠOLI

Umetnost je bila vedno dragocena človekova sopotnica. Slikanje je del umetnosti, njen ustvarjalni jezik. Slikamo z barvami, ki imajo vso moč. Otrokom ponudimo, da skozi raziskovanje barv srečujejo lepoto. Slikanje nas vodi k lepoti in nagovarja otrokova čustva. V otroka prinaša nekaj novega, svežega. S slikanjem se učimo opazovanja, doživljamo lepoto in uravnovešeno barvnega gibanja, veliko pa novega izražanja. Slikanje je dialog, pogovor, ki ga odrasli že vrednotimo z razumom, otrok pa s

pristnimi čustvi. Vse življenje na nek način iščemo svojo barvno harmonijo. Če s tem raziskovanjem začnemo v otroški dobi se ta radoživost in ustvarjalni potencial razvijata skozi vse življenje. Slikanje mokro na mokro z naravnimi pigmenti ima še posebej veliko moč. Barvne kombinacije niso nikoli iste, saj otrok vedno znova pokaže svojo izvirnost in ustvarjalno moč, ki nastaja ob slikarskem delu. Mehkoba, ki jo voda ponuja barvam, deluje intenzivno in vzpostavlja posebno čarobnost. Slikarska tehni-

ka je sama po sebi zahtevna. Razvija vztrajnost in veselje, da naslikamo to, kar nosimo v sebi, da nastane oblika. Ni lahko ukrotiti barv v prav tiste, za katere menimo, da morajo nastati. Pri samem urjenju tehnika slikanja terja določene napore in nas tako uči vztrajnosti in pozornosti. Najpomembnejše vprašanje, ki si ga lahko zastavimo ob slikarskem izizvu, je: na kakšen način naj ustvarim zeleno podobo? In barve prav vedno odgovorijo.

IVANA MARUŠIČ

Sonet

Srca bolest nas se razkrije končno,
ki upa sladkega se je naužila
grenko, kot jutra brhko lice sončno,
ki tema ga brez milosti ubija.

Srce ti grešno, ti neubogljivo,
zaman si, oh, zaman mi to storilo!
Oh, bol presladka, zdaj te je zalilo
nešteto solz in bridkost odplaknilo.

Bilo prehudo stati je ob tebi,
ob ognju, ki obseva tvojo hladnost-
še čutim jo globoko v sebi.

Bilo preveč je upov zlatih,
sedaj so vsi globoko pokopani
v bridkih solz grobovih teh bogatih.

Majna Resinovič

Zakaj bi si želeli vojn?

Zakaj bi si želeli vojn,
sovraštva zmage,
lahko v dejanjih drugih
junaštvo se izkaže.

Izkaži ga v dejanjih,
Pravičnih in pogumnih,

Tako izogneš vojnām,
prepirom se neumnim.

Spoštujmo vsi ljubezen
in narave čar,
prislunimo, poglejmo,
kaj nam je dala v dar.
Zdaj sezimo v roke si,
Poglejmo si v oči,
Približajmo se miru
Pravica naj živi.

Liza Končar

Autumn

The golden leaves are falling down.
In the air they dance they're having fun.
Ripe fruit shinning on the trees,
Gray grass in the morning freeze.
Days are getting shorter now,
The trees are bending in a bow ...

Jakob Ivačič

Mogoče je bila napaka

Mogoče je bila napaka,
majhna, a hkrati velika,
nevidna, a pomembna spaka,
udarec močen brez dotika.

Mogoče je bila usoda,
mogoče pa samo slučaj,
samo namišljena oblika,
ali nad glavo vprašaj.

Mogoče je bila pomota,
mogoče le nesporazum,
ali pa velika zmota,
ki zameglila mi je um.

Karkoli je bilo,
karkoli se zgodilo je,
še zdaj preganja me tako,
da krivde zob mi žre srce.

Mogoče pa sploh nisem kriva.
Mogoče ti si bil, ne jaz.
Mogoče je to stvar odziva,
ali pa tvoj dober glas.

Mogoče pa sem jaz
vse narobe razumela,
mogoče je tvoj oster glas
le novo rojstvo iz pepela.

Mogoče nova je obveza,
mogoče nova združitev,
kot slaba telefonska zveza,
ali kot ponovna ločitev.

Majna Resinovič

Everywhere is hate,
but keep on having faith.
Turn on your brain
and fight against the pain.
Look up in the sky above
and always believe in love.
Don't be foolish, be smart
and have hope in your heart.

Majna in Alysha

Božična pesem

Na Severnem tečaju, za zatemnjeno šipo,
sedi star gospod z zmahano pipo.
Puha oblačke belega dima,
medtem ko zunaj tiho spi zima.
S svojim velikim trebuhom v škrlatu
sedi v fotelju in nekemu škrlatu
narekuje, citira, vsa tista darila,
ki jih deca po svetu si je zaslužila.
Ko pride do male deklice Špele,
Božičku so barve obraza zbledele.
Si pulil je brado, razmišljal, kričal,
a dognati ni mogel, kaj Špeli bi dal.
Nazadnje obupan na zofo je legel ...
V tistem Božiček naenkrat je vedel!
Je skočil z zofo in se zagnal,
že čez minuto je v delavnici stal.
Zavil je paket, razkošno in krasno,
na vrh je pritaknil besedico jasno:

Draga moja mala Špela!
Upam, da bo to darilo
obraz ti tvoj razsvetlilo.
Zapomni si besede te;
ljubezen naj polni tvoje srce.

Ko je napravil zadnjo piko Božiček,
je listek nalepil na paket, mošnjiček,
Naslov nanj napisal: »Veselkova šest«,
nato je šel v naslanjač sest.

*

In jutro kmalu je prišlo
in Špela mala se lepo
je oblekla, počesala
in do jelke odskakljala.
Videla je tam paket,
v svilo in paket odet.
Prebrala je Špelca mala,
(kolikor je pač brati znala),
kar na paket je napisal Božiček,
ta čudovit, skrivnostni striček.
Začudena je odprla paket
In našla ... en velik NIČ!!!
Nasmeh se je Špeli prikradel na lica,
smehljala se je kot kakšna kraljica!
»Zunanost prekrasna, a noter je zrak,
marsikdo je dandanes tak!
Raje kot lepa bom ljubezniva,
koga zanima lepota ušiva!«
To je zaklicala na ves glas
in ko se smejala je, njen je stas
bil lepši od najlepših vil,
katerih obraz le na zunaj je mil.

Majna Resinovič

ZABAVNO

ZABAVNO

UGANKE

Po stenah mi pleza,
besede prestreza,
besedo rjame
besedo porjame.

Narobe-svet
v kraljevem svet.

Na stehi poseda
pa v kuhinjo gleda.

Blizučne in
v intonaciji stojijo.
Melodijo a
kožejo ti melodijo.

Penkonoge deklece
na lesenih hišicah,
samo rdeče kapice
koda vse poravnajo
kar po glavi plečajo
da se iskare krasejo.

Ni se ničel brati,
zmerom isto klata,
če pa vetra ni,
kakor grob molči.

Lučke v travici
nižgane dvignejo
se nad poljane.
Kakor jih v roko
vložijo
prstkov si ne smodiš

SNOV, IZ KATERE SO DEBLA,
VEJE, KORENINE DREVES,
ČE KDO JE NEUMEN,
JE MALO ČEZ ---

KADAR V ŠOLO SE ODPRAVIM,
VANJO KNJIGE POSPRAVIM.
TUDI MAMA JO POTREBUJE,
KADAR SE V MESTO ODPRVI,
VANJO PA KLJUČE IN DENARNICO SPRVI

ČOLNAR GA NAREDI,
RIBIČ PA IZ NJEGA
RIBICE LOVI.

FILMSKA ALI REŠEVALNA
MEŠANA ALI SNEHALNA
SKUPINA JE LJUDI,
KI SKUPNO NALOGO
OPRVLJATI HITI.

BLED OBRZ PO JASNEH NEBU PLAVA,
V NOČI MED ZVEZDAMI SE POZIBAVA.

V GOZDU JE DOMA,
KLOBUK IN BET IMA.

V GLASBENI ŠOLI KLASIČNA PREVLAJUJE,
V ZABAVNI GLASBI PA ELEKTRIČNA DONJE

LJUDSKE VRAŽE GOVORJO,
DA HUPOBNICE ŽIVJO.
K NAM PRIDRVIJO,
SE NA METLAH SMEJJO

ZELENA POKRAJINA JE VSA,
TAM SHREKA IN JELKA STA DOMA.
TAM PTIČKA DREPEVA, TAM GLAS VSAK
ODMEVA, SE LISIČKA SPREHAJA,
JI ILYERIČKA NAGAJA, TAM NARAVE SO
CVETONI, SKRITI MNOGI SO DAROVI,
TAM DOBRA STA SOSEDA TUDI DVA MEDVE

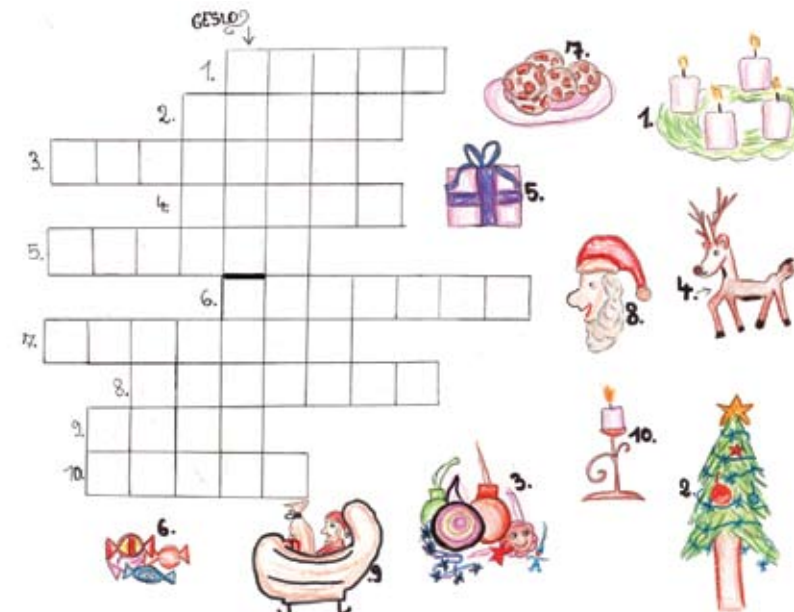
SUDOKU

		2	6		3
	4				1
6				5	
1		3	2		

1					
2		2			
3	5				
	1			5	6
			6		3
					5

MILI ENOLA PERIČ

NAGRADNA KRIŽANKA

VERONIKA IVAČIČ

WALDOSKOP!

Oven

Priporočamo vam čim manj šolske hrane,
saj boste imeli sicer težave s prebavo.

Bik

Obnašali se boste bolj po levje; nahrulili
boste vsakogar, ki se ne bo strinjal z vami.
Vsi predmeti se vam bodo zdeli dolgočasni
in brez pomena.

Dvojčka

Med poukom boste ves čas hodili na
stranišče. Rztreseni boste in marsikaj
boste izgubili.

Rak

Obnašali se boste zelo otročje. Upirale se
vam bodo roza hlače in ves čas si boste
želeli jesti samo krompir.

Lev

Zgrabila vas bo divja nagnjenost k učni
snovi, okus se vam bo močno spremenil.

Devica

Device moškega spola bodo želele nositi
ogrlice in uhane, dekleta bodo do vsega
ravnodušna.

VERONIKA IVAČIČ, DAJA JÖBSTL

Tehtnica

Zredili se boste. Ne boste želeli slišati ničesar
o glavni uri in o kopanju v bazenu.

Škorpion

Optimistični boste. »kar se zgodi, se zgodi.«
Veliko boste plezali po drevesih, pri čemer si
boste strgali obleko.

Strelec

Ko boste čistili kopalnico, se boste nabodli na
kaktus ter si pridobili še nekaj modric med
padanjem po stopnicah. V šoli vam bo sicer šlo
dobro.

Kozorog

V tem mesecu naj se vsi kozorogi dobro
športno pripravijo, saj bodo pri igrah veliko
lovili. Imejte pomirjene živce, ker učitelj ne
bodo prizanesljivi do vas.

Vodnar

Resno vam svetujemo, da naj se domačih
nalog lotijo hitro, saj jim bo v nasprotnem
primeru tekla voda v grlo.

Ribi

Pri lesorestvu bodite zelo pazljivi, saj se boste
zlahka urezali. V tem mesecu boste pogosto
mešali angleščino in nemščino.

LARA HOZJAN, ZALA PERIČ

NA NAŠI ŠOLI MI JE NAJBOLJ VŠEČ ...

Športna in glasba. Super in zabavno! **Aja, 9. r.**
Športna in likovna in šole v naravi. Rad se gibam, pri likovni je zanimivo in rad sem v naravi. **Matej, 9. r.**
Glasba ... Ker rada pojem. **Aneta, 8. r.**
Šport. Ker je carsko! **Jernej, 5. r.**
Ročna dela. Zelo rada pletem. **Enja, 3. r.**
Nemščina! Ker je zabavno in poučno hkrati. **Liza, 7. r.**
Gimnastika. Ker se razgibaš. **Davina, 7. r**
Likovna, ker rada ustvarjam. **Tinkara, 7. r**
Evritmija, ker se gibamo in rad plešem. **Janez, 3. r.**

ANA RAKOVIČ

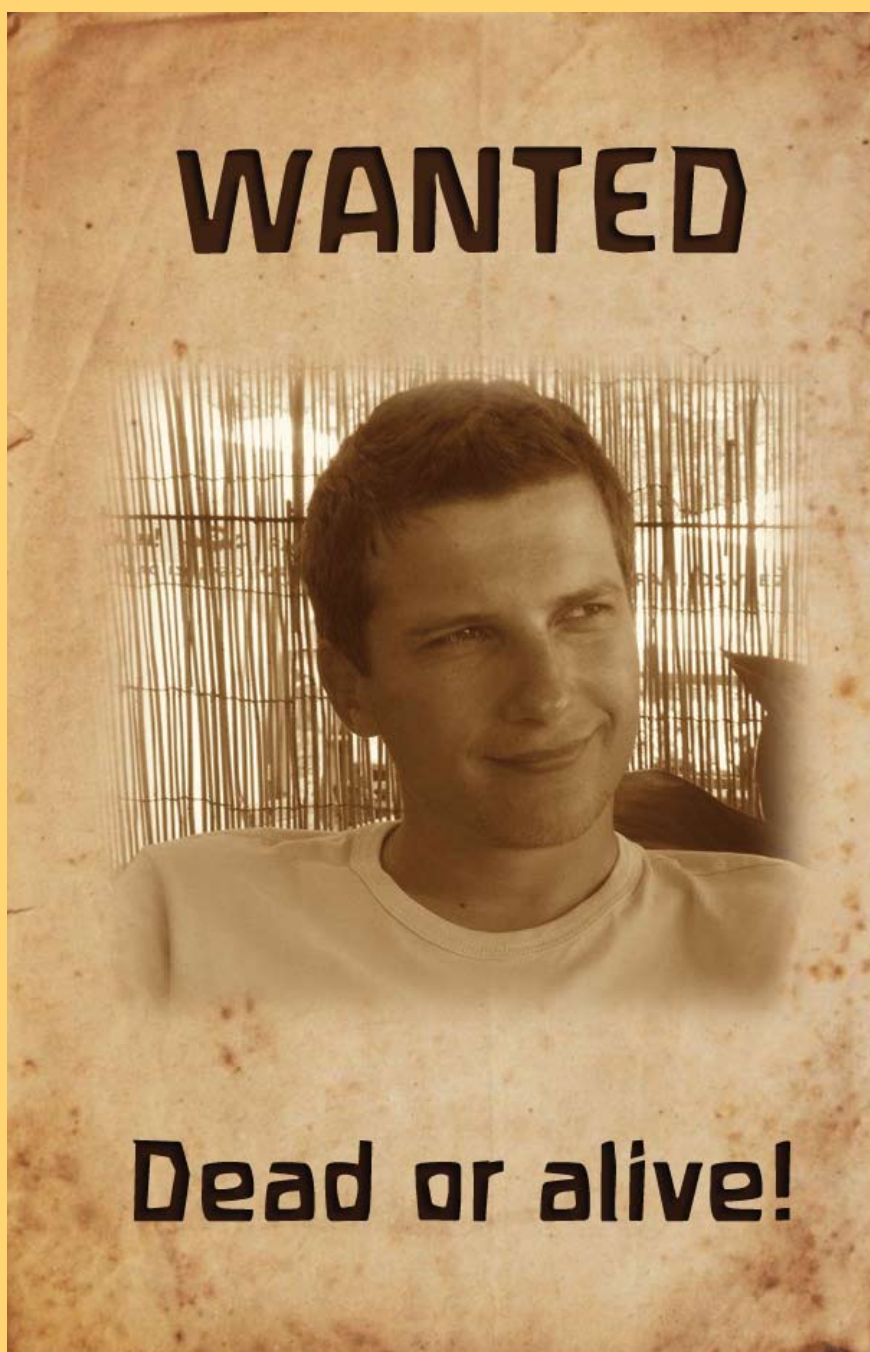
PRIPRAVI ... WALDORFSKO TORTO

- 10 – 15 naribanih jabolk (odvisno od velikosti)
- 250 g pšeničnega ali pirinega zdroba
- 250 g zmletih orehov – kakršnihkoli
- žlica ghija – masla ali olja
- trsni sladkor po želji
- 150 g rozin
- vinski kamen

Rozine najprej namoči v topli vodi.
Vse sestavine zmešaj – najprej suhe,
nato mokre in jih peci na 180–200
stopinj približno eno uro.

Vsak pekovski mojster mora ohraniti kakšno skrivnost zase, da je izdelek poseben in okusnejši.
Prelijete jo lahko s poljubno glazuro, običajno je čokoladna
Veliko kulinaričnih užitkov vam želimo in dober tek.

Ime in priimek: Andrej Ornik

Rojstni datum: 6. 1. 1983

Nebesno znamenje: Ich bin ein Steinbock.

Hobi: Meine Hobbys sind Fussball und Basketball.

Najboljša knjiga: Mein liebstes Buch ist Othello von William Shakespeare.

Življenjski moto: Mein Lebensmotto ... hm ... Ich habe keins.

Ko sem bil majhen: Als ich klein war, war ich ein kleiner Teufel und habe immer Ärger gemacht.

V življenju najraje: Im Leben bin ich am liebsten frei und mache nur, was ich will und was mir Spass macht.

Sem oseba, ki: Ich bin eine Person, die Humor sehr schätzt.

Največ mi pomeni: Am meisten bedeuten mir Familie und Freunde.

Ko sem slabe volje: Wenn ich schlechte Laune habe, gehe ich Sport treiben.

Najbolj svobodnega se počutim, ko: Am freisten fühle ich mich, wenn Zeit keine Rolle spielt und ich machen kann, was auch immer ich will und mochte.

Moje sanjske počitnice: Meine Traumferien ... irgendwo am Strand liegen, nichts machen, kaltes Bier trinken ...

Če bi ujel zlato ribico: Wenn ich einen goldenen Fisch fangen würde, würde ich ihn wieder ins Meer werfen.

Moj največji življenjski dosežek: Ich habe keine Ahnung ...

Moj najboljši spomin na osnovno šolo: Fertig! Endlich fertig! Nie wieder Grundschule! Hura!

Največja bedarija v osnovni šoli: Ich habe in der ersten Klasse einen Mitschüler geschlagen und ihm einen Zahn gebrochen.

Moj ljubljeneček je: Mein Liebling ist meine Katze Lizy.

Smešen dogodek iz preteklichen dni: Ich erzähle lieber einen Witz: Kommt ein Häschen (Haze) in die Apotheke, fragt: »Haddn Karottensaft?« »Nein.« Kommt ein Häschen am nächsten Tag wieder. Fragt: »Haddn Karottensaft?« »Nein.« Kommt ein Häschen am dritten Tag wieder. Fragt: »Haddn Karottensaft?« »Nein.« Der Verkäufer in der Apotheke ist genervt und kauft jetzt endlich Karottensaft für das Häschen. Am nächsten Tag kommt das Häschen wieder. Fragt: »Haddn Karottensaft?« »Ja.« Sagt das Häschen: »Pfui!«

